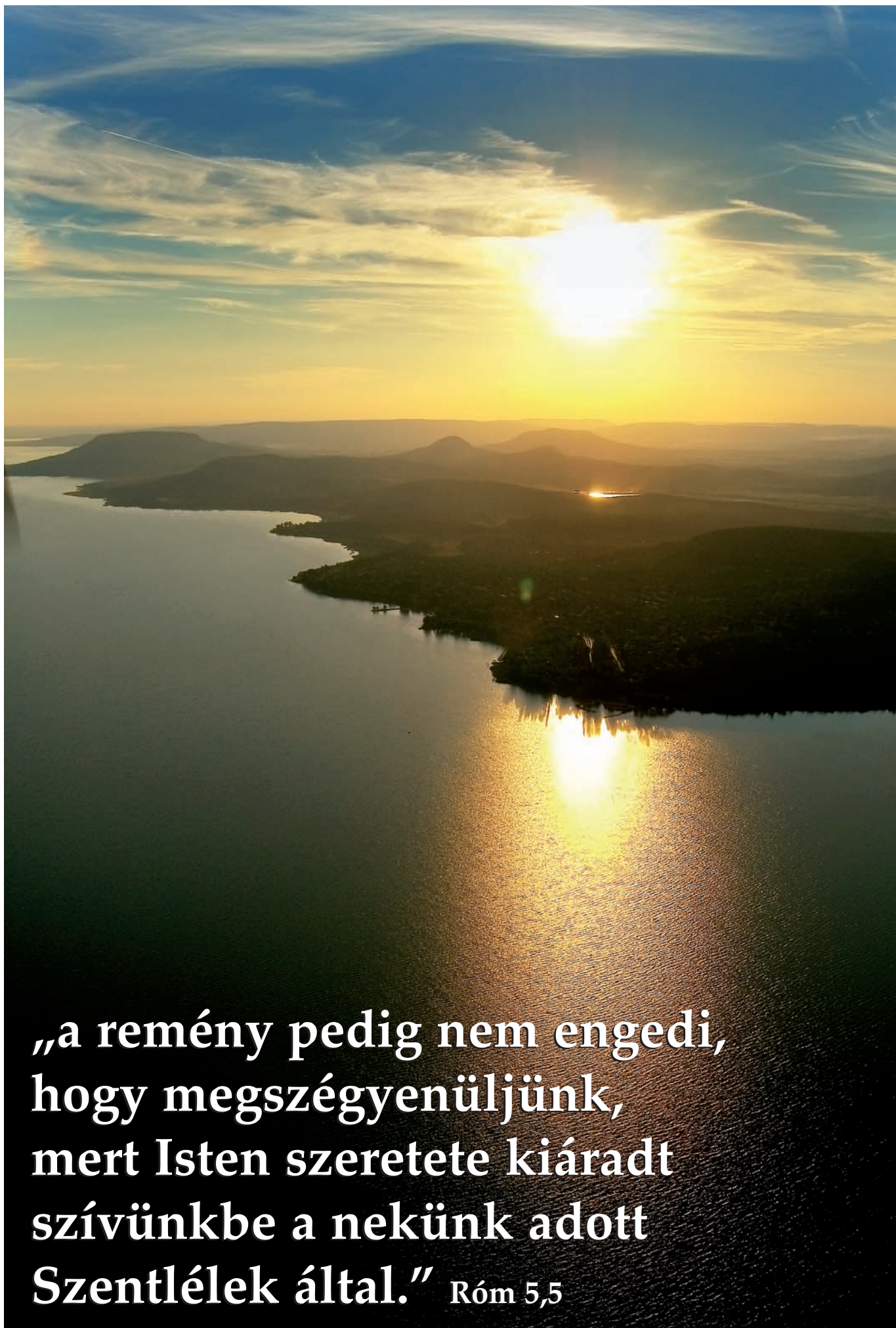

JÓ HÍR

IV. évfolyam, 5. szám
2007. május 30., szerda
Ára: 174 Ft

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

**„a remény pedig nem engedi,
hogy megszegyenüljünk,
mert Isten szeretete kiáradt
szívünkbe a nekünk adott
Szentlélek által.” Róm 5,5**

TARTALOM:

Kajtár Edvárd: Pünkösd van, örök pünkösd minden nap	3
Visszatekintő	4-6
Haider Márta Lelekítő kör III.	7-8
Gulner János Jöjj Szentlélek Úristen...	8-9
Gesztesy András Szentháromság	9-10
Bognár Attila Jézus Szíve békességünk forrása	10-11
Kvanduk Frigyes Az élet imáját mondjuk	11
Dr. Schmidt Pál Ne ölj! Soha többé!	12-13
Takács Gábor "...már szaga van..."	13
Fazekas Orsolya Szent Rita gyermekei ünnepelnek	14
Fazekas Orsolya Építő kezek, kitarult szívek	15
Kajtárné Tiborcz Mária Bérmálás és szoborszentelés	15
Ifjúság	16-17
Közlemények	18-19

Alapító: A pécsi megyéspüspök
Felelős szerkesztő: Fazekas Orsolya
Szerkesztőbizottság:
 Garadnay Balázs, Gesztesy András,
 Bognár Attila, Kajtárné Tiborcz Mária,
 Kajtár Edvárd, Kvanduk Frigyes,
 Takács Gábor
Szerkesztőség:
 7621 Pécs, Szent István tér 23.
 E-mail: sajtiroda@pphf.hu
Fotó: Fazekas Orsolya, Horváth Gábor
Layout: Komáromi Csaba
Felelős kiadó: Fény Kft.
 Pécs, Janus Pannonius u. 11.
Nyomda: Paskum Nyomda, Szekszárd

Pünkösd van, örök pünkösd minden nap

Kajtár Edvárd

„Mikor elérkezett a Pünkösd napja, mindnyáján együtt voltak, ugyanazon a helyen. Hirtelen zaj támadt az égből, olyan, mint a heves szélvész zúgása. Betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd pedig szétoszló nyelvek jelentek meg nekik, olyanok, mint a tűz, és leereszkedtek mindegyikükre. Ekkor mindnyájan beteltek Szentlélekkel és különféle nyelveken kezdtek beszélni, amint a Szentlélek megadta nekik, hogy szóljanak.” (ApCsel 2, 1-4). Mindnyájan együtt vannak: a tizenkettő, Mária, meg még néhány asszony (ApCsel 1, 12-14). Imádkoznak, talán magukban, csendesen, talán hangosan, énekelve, dicsőítve. Aztán arra figyelnek fel, hogy fúj a szél. Mozgatja az ablakok spalettáit, érződik a küszöb alatt befúvó huzat. Vihar készül? Valami ott remeg mindenkiben, valami most történni fog, valami mély előérzet remeg bennük; erő, bizsergés. Amikor a feszélyezettség és a kellemesség keveredik az emberben, izgalom, feszült várakozás, és mély, „nevetés közeli” derű együtt. És fúj a szél, meleg szél. Aztán ennek is, annak is a feje fölött valami lángszerű, valami tűz. Fölöttük ég, lángol, de ugyanakkor mintha belőlük törne fel, mint amikor az izzadt fejbőr gözölög a forró udvarról a hűvös szobába lépve. És fúj a szél. Valamikor a '90-es évek közepén II. János Pál pápa egy kora-nyári vasárnap délelőttjén a római Szent Péter Bazilika előtti téren szabadtéri misét celebrált. Nagy volt a forróság, és a prédikáció közben kellemes, de mégis heves erejű szél szárnyalt végig a téren. A pápa pár pillanatig megállt beszédében. „A Szentlélek” – mondta halkan, majd folytatatta a tanítást.

„Amikor elérkezett a pünkösd ünnepe”, a zsidó pünkösd, amikor az Egyiptomból való szabadulás után a Sínai-hegyen Isten eljegyzí népét önmagával; a szövetségkötés ünnepe (Kiv 19, 16-19). Nász, örök frigy. És a hegy füstöl, mert „az Úr tűzben szállt le rá” (Kiv 19, 18), és szinte tombolnak az elemek. Dörög, villámlik, sötét felhő borul a hegyre. Vihar készül? Illés próféta a Hórebbe, a Sínai egyik vulnulatán találkozik Vele. „Az Úr előtt nagy

és erős szélvész, amely hegyeket forgat fel és sziklákat zúz össze, s a szélvészben nincs az Úr – s a szélvész után földrengés, s a földrengésben nincs az Úr – s a földrengés után tűz, s a tűzben nincs az Úr.” (1 Kir 19, 11-12). Nincs ezekben az Úr. Talán vihar készül. „S a tűz után enyhe szellő susogása. Amikor Illés ezt meghallotta, palástjával eltakarta az arcát.” (1 Kir 19, 12-13). Ott az Úr, és a kozmosz elemei alakulnak. A Lélekkel eltelt ember körül „elszabadul”, felszabadul a világ, a természet, a kozmosz. Az ember beszél vele, Ő pedig az emberrel, és a természet, az ember természete érzi Őt, a Szentháromságos Egy Istent. Érzi Őt, amikor az emberlét viharai készülnek, feszengve zörögnek az emberi szorongás, a félelem spalettái, amikor eltelik Vele, és olyat tesz, amit a hétköznapi kicsinyhitűség, az önzés nem engedne meg. A tanítványok kilépnek a teremből, és tanítanak, és a Lélek szele fúj. Beszélnek az Úr gondolatait, „Lélek által tanított szavakkal” (1 Kor 2, 13) – „Bennünk Krisztus gondolatai vannak” (1 Kor 2, 16), meg az Ő „érzései” (Fil 2, 5). Mások lettünk! „Ne csodálkozz, hogy azt mondtam neked: szűkeséges felülről megszületnetek. A szél ott fúj, ahol akar. Hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hová megy. Így van mindaz, aki a Lélektől született.” (Jn 3, 7-8). Pünkösd: szenvedélyes (passió) nász, megfogadás az Életre és születés egy más, új természetben és természetre. Oroszországban történt, télen, 1831-ben. Szárovi Szent Szerafim egy fiatal laikussal társalgott, Motovilovval, akit ő gyógyított meg, és aki őt választotta lelki atyjának. „Most mindketten a Szent Lélekben vagyunk. Miért nem nézel rám? – Atyám, nem vagyok képes rád nézni, mert szemed merő ragyogás. Arcod ragyogóbb a napnál. – Ne félj, Gyermekek! Hiszen magad is ragyogóvá váltál, mint én. Magad is Isten Lelkének a teljességében vagy. Mástkülönben nem lennél képes olyannak látni engem, amilyen én vagyok. Csak nézz, ne félj! Velünk az Úr.”

„Ne féljete!” – idézte a feltámadottat oly sokszor a boldog emlékü pápa. Nem félni sohasem – ez a pünkösd csodája az emberben.

Kápolnaszentelés Ozorán

Az ozorai Pipo várban található kápolnát május 12-én szentelte fel és Szent György oltalmába ajánlotta Mayer Mihály Püspök Úr. A kápolnában található kép BORGOGNONE: Trónuson ülő Mária a gyermekkel c. alkotása.

Röviden a vár történetéről:

A Magyarországon élő Filippo Scolarinak, (Ozorai Piponak) Zsigmond király 1416-ban adott engedélyt, hogy Ozorán várat építhessen. Ozorai Pipo közbenjárására - aki firenzei kereskedő családból származott - a község mezővárosi és vásártartási jogot kapott a királytól. Ferences kolostort emeltetett, újjáépítette a régebbi plébániatemplomot.

A várat sem kímélték a történelem viharai: volt török kézen, a császári hadak 1686-ban foglalták vissza. 1770-től az Eszterházyak birtoka. A várat átalakították barokk kastéllyá, majd magtárrá. Így maradt korunkra. Az 1980-as években kezdődő régészeti kutatást és helyreállítást követően láthatjuk a jelenlegi formájában a műemléket.

Kajtárné Tiborcz Mária

Vedd a Szentlélek ajándékának jelét!

A fatimai jelenések 90. évfordulóján május 13-án látogatta meg Főpásztoruk a Tolna megyei Pincehely községét, hogy 21 fiatalt jelöljön meg a bérmlás szentségével. A püspök atya szentbeszédében így szólt a bérmlázókhoz: Mostantól Máriához tartoztok!

Minden emberre úgy kell tekinteni, hogy ő egy Erzsébet, és neki kell ajándékoznod Jézust! Majd így buzdította az ifjú keresztényeket: Kedves Bérmlázók! A mi hitünk egy személyre épül, és erről egy életre teszünk tanúságot - fejezte be a prédikációját a Püspök atya.

Kajtárné Tiborcz Mária

Áll az új kereszt Pincehelyen

Néhány évvel ezelőtt a pincehelyi temetőben ledőlt a 150 éves kereszt, az országút mellett. Sokáig örködött és vigyázott élők és holtak fölött. Vigyázta a temetőben pihenők örök álmát, és oltalmazta mindazokat, akik az országúton elhaladva hittel tekintettek föl reá. Az idő azonban kikezdte az elődeink által emelt emlékművet. Egy éjszaka ledőlt, és összetört. Csak a kereszt lábánál álló Szűzanya szobra maradt épségben. A helyiek nem mondtak le róla. Továbbra is virágot vittek és méceszt gyűjtöttek a kereszt helyén. 2004 karácsonyán, gyűjtési akció indult, mely a pincehelyi Szent Ferenc cserkészcsapat által szervezett jótékonyági koncerttel kezdődött. A szervezést Benkó Lajos fogta össze, s ezután lassan kezdett gyűlni a pénz. Az adományokat a Pincehelyiek, és a szülőfalujukból elszármazottak ajánlották fel. Így 2007 húsvét utáni hétre elkészült az új kereszt, mely a régi helyére került, talpzatán a régiből épen maradt Szűz Mária szoborral. Alkotója Kolozsi Imre kőfaragó és kőszobrász, Aparhant alpolgármestere.

Április 14-én az Isteni Irgalmasság előtti szombaton egy szerény de megható ünnepség keretén belül (Főtisztelendő) Kincses Tibor helyi plébános úr megszentelte és Hont-hegyi Zsolt tamási evangélikus lelkész megáldotta azt az új keresztet, amely a katolikus és evangélikus hívek adományaiból jött létre. Talapzatán ez áll: *“Isten dicsőségére állította közadakozásból Pincehely népe, 2007.”* Mindez, pedig azért sikerült úgy gondolom, mert az egyetlen Krisztus minden egyes emberért áldozta fel magát: értem is, érted is, aki az úton elhalad. Mindenkiért, aki a tövében örök álmát alussza. Még azért is, aki tudomást sem vesz róla, vagy már régen elfelejtette.

Mindenkiért! Éppen ezért, ha a 64-es úton Pincehely határában a temető felől a keresztet megpillantjuk, köszönhetjük: Dicsértessék a Jézus Krisztus! Vagy mondhatjuk hittel: *“Erős várunk nekünk az Isten!”* Akkor megtapasztalhatjuk azt, mit jelent: *“Békesség Istentől!”* A keresztről fejt lehajtó Krisztus azt üzeni nekünk: Ő mindannyiunké!

Vacsora Józsefné
Művelődésszervező
Pincehely

Majális a Szent István Plébánián

A már hagyománnyá vált majálist tartottak május 12-én Pécsen a Bártfa utcai Szent István Plébánián. Az egész napos programsorozat részeként volt kötélhúzás, vetélkedők gyermekek részére, szerepjátékok felnőtteknek, bográcsgulyás főzés, jókedv és tartalmas beszélgetések. A plébániakertben felállított paravánon bemutatásra került a templom elé tervezett kerítés rajza és építési terve is. A kerítés megépítése egyre inkább elkerülhetetlen, hiszen számos alkalommal használják szállásként a hajléktalanok és játszótérként az iskolából hazafelé tartó diákok a templom előtti teret.

Megújulva és hitelesen

A Pécsi Püspökség azon kevés egyházmegyék közé tartozik, melynek alapításáról viszonylag pontos képet alkothatunk. Ismeretes alapításának napja, ugyanis fennmaradt az a diploma, amely beszámol erről az eseményről. A püspökség felállítására eszerint 1009. augusztus 23-án került sor, Győr várában, Azo pápai legátus jelenlétében. Kevésbé egyedülálló, mégis rendkívüli jelentőségű, hogy ismerjük az egyházmegye első vezetőinek nevét és kormányzati ciklusát, de teljesnek mondható a további püspökök névsora is. Ezek feltárásában alapvető jelentőségű, hogy a 18-19. század fordulóján elkészült a Pécsi Egyházmegye akkori legteljesebb monográfiája. Ez utóbbi körülmény, illetve a közelgő millenniumi évforduló miatt időszerű feladat az egyházmegye történetének új, monografikus feldolgoása.

Mayer Mihály megyéspüspök úr 2005-ben újjászervezte a Pécsi Egyházmegye bizottságait. Ennek keretében újult meg az Egyháztörténeti Bizottság is, melynek fő feladata a püspökség közelgő millenniumára történő felkészülés. Az előkészület fontos alkotóelemei azok a tudományos tanácskozások, konferenciák, melyeken egy-egy szakterület, korszak avatott ismerői mutatják be az egyházmegye történetjére vonatkozó újabb kutatási eredményeket. Ezek a konferenciák 2005 szeptemberétől kerültek megrendezésre Pécssett. Az évente két alkalommal megtartott tanácskozások írott változatát tartalmazzák a *Tanulmányok a Pécsi Egyházmegye történetéből* című sorozat újabb epizódjai. Pár héttel ezelőtt, egy időben jelent meg a Szatmári György és Zichy Gyula püspökök emlékét idéző kötet. Mindkét kötet létrejöttének volt aktualitása a tanácskozás idején, hiszen 2005-ben ünnepeltük Zichy Gyula püspökké történő kinevezésének 100. évfordulóját, és Szatmári György kinevezésének és szentszéki megerősítésének 500. évfordulóját. A konferenciák tovább folytatódnak, a következő 2007 őszén kerül megrendezésre.

Kirándultak a pellérdi nyugdíjasok

Kirándultak a pellérdi nyugdíjasok. Horváth István kanonok úr vezetésével Pécsre látogattak és megtekintették a Bazilikát, valamint az ókeresztény emlékeket a pellérdi nyugdíjasok, akik jókedvvel, egymást biztatva és segítve járták körbe a nevezetességeket.

Fatimai jelenések...

Szentmisével, körmenettel, virrasztással emlékeztek a 90 évvel ezelőtti eseményre a Szent Ágoston templomban és a Havihegyi kápolnában. 1917. május 5-én, az első világháború szörnyű pusztításai közepette, XV. Benedek pápa arra szólította fel a katolikusokat, hogy világszerte indítsanak imahadjáratot a Szűzanyához, hogy eszközölje ki a béke ajándékát. 8 nappal később, május 13-án a Szűzanya megjelent három portugál pásztorgyerekeknek, és arra kérte őket, hogy imádkozzanak Oroszország megtéréséért. 1967. május 13-án, a jelenések 50. évfordulóján VI. Pál pápa mutatott be szentmisét a fatimai szentélyben, egymillió hívő jelenlétében. II. János Pál pápa háromszor kereste fel a Mária-kegyhelyet: 1982-ben, amikor megköszönte a Szűzanyának, hogy egy évvel azelőtt megmentette életét, 1991-ben, a merénylet 10. évfordulóján, valamint a jubileumi szentévből, 2000-ben, amikor nyilvánosságra hozta a harmadik fatimai titkot. A jelenésre emlékeztek, amikor május 13-án

este az ünnepi szentmise után körmenetben gyalog vitték a Fatimai Szűz szobrát a hívek a Havihegyre. Az éjszakai virrasztást követően német, magyar és horvát nyelven hallgathattak szentmisét a zarándokok.

Franciaországi zarándoklat

2007. április 29. és május 3. között Lőrincz Sándor atya vezetésével Pécsről és környékéről ötvenfős zarándokcsoport látogatott el a franciaországi Nennersbe a lourdesi látnoknő, Soubirous Szent Bernadett sírjához. Útközben megálltak a híres svájci Mária-kegyhelyen, Einsidelnben, majd ellátogattak a Lyonhoz közeli Paray-le-Monialba is, ahol Alacoque Szent Margit által Jézus az ő Szent Szívének tiszteletét kérte látomásokban (*innen és ezért indult el, az első pénteki engeszteléseink gyakorlata*). Hazafelé tiszteletüket tették a bajorországi Altötting Mária-kegyhelyén is.

Lelkitükör III.

Beszélgetés a szentgyónásról és a tíz parancsolatról Mayer Mihály megyéspüspök úrral

Haider Márta

A 7. parancsolat: Ne lopj! Úgy tűnik, mintha korunkban különösen meglazult volna az emberek lelkiismerete e tekintetben.

Az anyagiak, a magántulajdon az emberi élet egyik talapzata. E biztonságot egyszerűen elvenni a másiktól visszaélés a felelősségben. Ennek az anyagi alapnak gyökere a munka. Munka nélkül anyagiakat szerezni annyi, mint a mások által termelt értékek eltulajdonítása.

A 8. parancsolat: Ne hazudj, a mások becsületében kárt ne tégy! Ennek a súlyát sokszor fel sem mérik az emberek.

Hazugság. E szó a bibliában 49-szer fordul elő. Eredetét János evangéliuma fejezi ki a legpontosabban: *„Istentől való vagyok, tőle jöttem. Hisz nem magamtól jöttem, hanem ő küldött. Miért nem értitek a beszédemet? Azért mert nem vagytok képesek meghallani a szavamat. A sátán az atyátok, és atyátok kedvére igyekeztek tenni, aki kezdettől fogva gyilkos, nem tartott ki az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor hazudik, magából meríti, mert hazug és a hazugság atyja. ... Aki Istentől való, meghallja az Isten szavát. Ti azért nem halljátok meg, mert nem vagytok az Istentől valók.”* János, 9, 43-47. A szavaink tartalmát, objektivitást kell, hogy közvetítsenek. A szó és a tartalom kölcsönös összefüggésével visszaélni, annyi, mint az embert bizonytalan állapotba dönteni. Ezzel a tettel a másikat szemétnak tekintem, és az élet periferiájára kívánom szorítani.

A 10. parancsolat: Mások tulajdonát ne kívánd!

A vágyak továbbviszik és fejlesztik az emberiség kultúráját és technikáját. Vágyak nélkül torzókká válnánk. A vágyaink megvalósítása azonban sohasem teljes. Mindig megmarad a kötelesség, a lehetőségekhez való igazodás. *„Addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér”* - mondja a magyar közmondás. Aki csak vágyai igényeit látja, az sohasem lesz

megelégedett, sohasem annak örül, ami van, hanem elégedetlenül vágyódik a nem megvalósítható után.

A hét főbűnről – kevélység, fősvénység, bujaság, irigység, torkosság, harag, jóra való restség - mondják, hogyha önmagukban nem is mindig halálos bűnök, de gyökerei a legtöbb bűnnek. Igen, nem ezek a legnagyobb bűnök, de a bűnök gyökereit nézve sok mindent ide lehet visszavezetni. Ha valaki valamelyik főbűnt fölismeri magában, ezért kell ellene rögtön küzdeni. Megálljt! – kell tudni parancsolni. Ha valakinek ez a keresztye, szembesülnie kell vele, hogy megtanulja hordozni. Elvesztett ember az, akinek ezek a bűnök irányítják az életét. Ezért szomorú, hogy a mai időben inkább dicsekedni szoktak ezekkel! Hány ember van, aki például másról sem tud beszélni, mint nemi életének sikereiről vagy sikertelenségéről. Kiszínezi, és úton-útfélen mindig ezzel foglalkozik. Közben a családjával állandó feszültségben él, aztán jön a válás, és lehet, hogy hajléktalan lesz.

A Szentírásban azt olvassuk, hogy minden bűn bocsánatot nyer, kivéve a Szentlélek ellen elkövetett bűn. Hogy kell ezt értelmezni?

Ha valaki nem bízik az Úristen szeretetében és irgalmában, a saját feje után akar menni, és nem hagyja, hogy a Szentlélek vezesse. Mi még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkozni, csak akkor, ha a Lélek ott van. A Szentlélek ad élő hitet az embernek, Ő visz bennünket tovább az Isten útján, erősít az Isten iránti elköteleződésben. Ha semmibe veszem a Lélek indításait, akkor elsorvadok, elsatnyulok a hitéletben.

Mi a helyzet az égbekiáltó bűnökkel? Idetartozik a szándékos gyilkosság, az abortusz is, a szegények, árvák és özvegyek nyomorúságának nagyobbítása, a munkások bérének igazságtalan visszatartása. Az égbekiáltó szó tkp. ki akarja emelni, hogy a halálos bűnök között is vannak súlyosabbak, és ezekre ezt a kifejezést alkalmazza.

A szentgyónás befejezésekor penitenciát kap a bűnbánó. Ez a legtöbbszor ima, miért?

A papnak és a gyónónak is ez az egyszerűbb. Ha például valamilyen jócsekedetet kap, és a körülmények nem úgy alakulnak, hogy valóra tudja váltani, akkor csak még nagyobb lelkiismeretfurdalása lesz.

Sokan nem járulnak rendszeresen szentgyónáshoz, feleslegesnek tartják, azt mondják, hogy a szentmise elején a közös bűnbánat is elég. Egy vallását gyakorló kereszténynek miért kell, hogy fontos legyen a rendszeres szentgyónás?

A közös bánatima nem helyettesíti a szentgyónást. A szentmise elején megvalljuk bűnös, elégtelen voltunkat, de nem a bűneinket! A szentgyónás szentség, amit Jézus alapított húsvét vasárnap estéjén. János evangéliumának 20,22 verse így örökíti meg a pillanatot: *„...rájuk lehelt (az apostolokra) és folytatta: Vegyétek a Szentlelket. Akinek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyer, akinek pedig megtartjátok az bűnben marad.”*

A bűnbánat éppen a szentség voltánál egy látható jelhez kapcsolódik. Ez a látható jel, hogy bevallom bűneimet, megbánom azokat, és készséget mutatok az elégtételre. Bár a gyónás tárgya a halálos bűn, ha teljesen meg akarok tisztulni, felsorolom a súlyos bűnök mellett a bocsánatos bűnöket is. A bűnöket Isten bocsátja meg, a pap ehhez eszköz. A pap – mint más szentségeknél is – kezét tartja a gyónó felé, s ezzel a kézfeltétellel adja a föloldozást, amelynek szavai Isten szeretetét közvetítik a gyónó felé. „Újjászületésünknek” így válik hatékony eszközévé a szentgyónás. A szentelés által a pap válik alkalmassá arra, hogy kiszolgáltassa ezt a szentséget.

Sok hívó viszont úgy érzi, hogy elintézi ő maga a Jóistennel a dolgait. Az sokkal közvetlenebb, nem kell semmiféle közvetítő. Csakhogy a bűneinkkel nemcsak az Úristennek kell elszámolni, hanem egyházunknak is. Minden megkeresztelt ember tagja Krisztus titokza-

tos testének, vagyis az egyháznak. Amikor bűnt követünk el, sebet ejtünk Anyánkon, az egyházon is. Akkor ki is kell engesztelnünk. Ahhoz, hogy valaki az egyházi közösség teljes jogú tagja legyen, nem elegendő a tökéletes bánat, hanem a feloldozás által tisztává kell válnia a lelkének. Így lesz újra teljes jogú tagja a közösségnek. Tulajdonképpen ezt a „magam intézem el” sablont azok mondogatják, akik magányúgynek tartják a vallást. A pap pedig nem lehet akadály a Istennel való személyes kapcsolatnak, sőt éppen ellenkezőleg: segítőtje a kapcsolat minél mélyebbé válásának. E segítőtje Isten választotta ki kegyelme közvetítésére, Istentől kapták a meghívást arra, hogy a hívők szolgálatára legyenek. Ahogy az evangélista mondja: *Nem ti választotok engem, hanem én választottalak titeket (Jn15,16)*

De a hívő ember felteszi a következő kérdést: Minek gyónjak, ha ugyanazt gyónom mindig? Igen, fel lehet tenni ezt a kérdést is, ugyanúgy ahogy azt is meg lehet kérdezni, hogy ha elesem, minek álljak fel, hiszen újra el fogok esni. Nem kényelmesebb akkor a sárban maradni? Emberek vagyunk, végesek vagyunk. Lassan, nagyon lassan tudjuk csak a hibáinkat elhagyni. Az Úristen kegyelme nélkül pedig egyáltalán nem megy a dolog. Isten kegyelmét viszont a szentségek közvetítik, és

erre nekünk van szükségünk. Nem szabad elfelejtenünk arról, hogy nem a Jóistennek használunk a bánatunkkal, hanem saját magunknak. *„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de a lelke kárt szenved?”* A bánatimában azt ígérjük, hogy Isten segítségével a jóra törekszem. A jóra törekvés pedig egy folyamat, amelynek a célja az életszentség. Sokan ellene vetik a gyónás szükségességének azt is, hogy csak a tudva és akarva elkövetett bűnök a halálos bűnök. Ha nem szándékosan követtem el a bűnt, akkor fölösleges meggyónnom, mert nincs is bűnöm. De véletlenül nem lehet bűnt elkövetni. Cselekedeteinket megelőzik a gondolataink. Az akarásban való gyöngeség, az akarat hiánya csökkentheti ugyan a mértéket, de a Jóisten tudja, és az ember is tudja nagyon jól a lelke mélyén, hogy mivel és milyen mértékben vétkezett. Bizonytalanság esetén pedig jobb meggyónni, mint elhallgatni a vétket.

Gyakran halljuk azt is, hogy a protestánsok sem gyónnak, mégis eljuthatnak az üdvösségre. Persze, hogy üdvözülnek a protestánsok is, csak az életben ehhez nem kapnak annyi kegyelmi erőt, nincs annyi kegyelmi forrásuk, mint amennyit egy katolikus kap. Mi nem becsúszni akarunk a Mennyországba, hanem biztosan szeretnénk üdvözülni. A szentségek által pedig köze-

lebb lépünk Jézus Krisztushoz, elkötelezzük magunkat neki. Mi növekedni szeretnénk a szeretetben, nem langyosodni.

Felelősséggel állunk Isten előtt. Krisztus, aki az Atya jobbán ül, eljön ítélni élőket és holtakat. Miben áll az ítélet? Maga Krisztus válaszol: *“Az ítélet ez: a világosság a világba jött...aki teszi az igazságot a világosságra jön, hogy nyilvánvalóvá válják, hogy tetteit Istenben művelte”* Krisztus tehát bíró? A tulajdon tetteid fognak megítélni az általad megismert igazság fényénél. A cselekedeteik fogják megítélni az apákat és anyákat, a fiúkat és lányokat. Ne féljünk a kockázatoktól, ugyanis a Jó Pásztor velünk van!

Ismerjük hangját, tudjuk, hogy jó legelőre vezet bennünket, kész megvédeni minket a ragadozó farkasoktól. Kész arra, hogy életét adja bárányaiért. Nem a mai ideológiák kacskaringós és veszélyekkel teli útjain vezet minket; elmondja a mai világnak a teljes igazságot. Az isteni erők sokkal hatalmasabbak a nehézségeknél. A szentségek ezt az erőt adják, csak éljünk velük! Így tudatosul bennünk, hogy Isten nem beszorítani akar minket, nem boldogtalaná tenni, hanem éppen a boldogságunk miatt adott irányvonalakat a 10 parancsolaton keresztül.

Jöjj Szentlélek Úristen...

Gulner János

Szent Pál apostol írja: *„Isten szeretete szívünkbe áradt, amikor eljött hozzánk a Szentlélek” (Rom. 5,1-5.)* A Szentlélek eljövetelekor olyan tűzvész rohanta meg 33 Pünkösdjén Jeruzsálemet, amilyen még nem volt a földön. Nem hasonlított a földi tűzvészhez, ahhoz sem, amely 70-ben Jeruzsálemet érte, ahol leégett az ősi szentély. Nem volt kormos füst, zuhanó gerendák, s alatta jaj és halál. Nem pusztulást, hanem életet keltő, építő tűzvész volt. Márián kívül a 11 tanítvány és majd a 70 tanítvány lel-

két gyújtotta ki, hogy ezek az égő emberek gyújtsák ki az új életet az első napon háromezer, majd máig több, mint egymilliárdan. Igaz, ez a tűz is pusztított: bűnt, földi gondolkodást, ideig valót, énszerűt égetett el, de nem maradt ennyiben, mert helyébe romolhatatlant készített. De mit égetett el a Szentlélek tűzvésze és mit élesztett? Felégette az apostolokban a helytelen Krisztus fogalmat, a csodálatos, érdekes, de életet nem jelentő Krisztus képet. Péter és a többi azt a Krisztust látja meg a pünkösd Szentlélek tanúságtevő fényében, aki nekünk üdvösség, élet, feltámadás,

aki által megszabadulunk, üdvösségre jutunk. A valódi értékűvé bontott, világos Krisztus fogalom elégette a zsidóság világralmi gondolatát, amire mindig visszasarkallott az apostolok emberi reménye. Kinyílt a szemük az egyház valódi fogalmára, az új és más országra, amely pünkösd napján született, amelynek ugyanaz a szerepe, mint Krisztusé volt itt közöttünk. Ráébredtek, hogy az egyház ők maguk, rajtuk áll vagy bukik vagy üdvözít. Emberekből apostolokká, a galileai halászból emberek halászává lettek. Péterben tudatosult a pápaság. S ezért tudtak

meghalni előző ábrándjaiknak, kiszakadni a családból, földből, régi foglalkozásokból, és elindulni minden nemzethez keresztelni, tanítani, Krisztus által az evangéliumban újjászületni. Felégett bennük a kishitűség és a félelem, a körülöttük lévő helyzet változatlan maradt, de ők változtak. Egy volt a fontos, hogy Isten univerzális üdvözítő akaratának szolgálóként zsidónak és pogánynak életet vigyenek, az ellenség lelkébe döbbsenek: az élet szerzőjét megölték, de most az ő halála a ti életetek lehet.

Kigyulladt bennük a szeretet szelleme. Kenyeret vittek a szájnak, hogy megnyílják a szem, a fül, a lélek. Ételt

a gyomornak, hogy igényes legyen az emberi szív Isten életére. Íme a Szentlélek műve bennünk! A Szentlélek által okozott tűzvész bennünk is fel kell, hogy égessen minden olyan tulajdonságot, amely nem Isten szándéka szerint van bennünk. Ezért kéréssel fordulunk a Szentlélekhez: kérünk Téged Isten híveidre, hogy tudjunk mindannyian előre és felfelé nézni... Isten felé, szentebb önmagunk felé, s ne ragadjunk anyagba, sárba, időbe, divatokba, bűnbe, a sátán markába...

Szállj le ifjúságunkra, hogy az újdonságkereső, kapkodó és tétovázó lelket megragadd és mérlegeld az igazságban és jó erkölcsben, a hívő

ember állhatatosságában. De szállj ránk is, akik régen bémálkozva vetünk Téged, de sokszor elhanyagoltunk a magunk bölcsességére, e világ szélfúvásaira ingadozó nádszálakká silányultunk. Add, hogy tudjunk mindig felfelé, Isten felé és előre mutatni példánkkal, életünkkel a Te nyelveden szólni, hiszen ezt érti meg minden igazságot kereső és szomjazó ember körülöttünk.

*Bocsásd ki gyűjtő, érlelő, mozgató
Sugaraidat, és megújul bennünk
A föld színe...Isten országa!*

Szentháromság

Gesztesy András

Hogy az egyetlen Isten Atya, Fiú és Szentlélek, azt az ősegyház hívő, vallási tapasztalata tudatosította, minden elméletalkotó hajlam nélkül. Az, hogy a teremtésnek, a történelemnek, a választott népeknek és a népeknek igazából csak egyetlen egy istene lehet, az Jézus korára a zsidóságon belül végleg tisztázódott. Ezt az Istent Jézus Atyaként tapasztalta meg a Jordánban való alámerülésekor, /"ez az én szeretett fiam, akiben kedvem telik"/, valamint imádságában és örömeiben. Ezért „merte” magát Fiúnak tartani, és igehirdetésében az irgalmas és gondviselő Atyáról beszélni. Az apostolok Jézus egész életútjában és kereszthalálában a fiúi odaadást látták és meg voltak arról győződve, hogy „feltámadásával Isten hatalmas Fiának bizonyult”. Az első hívő nemzedékekben egyre jobban elmélyült Jézus alakja, a vele való bensőséges kapcsolat, és egyre inkább látták, hogy Jézus a szó legszorosabb értelmében Isten Fia. A Szentlélek, amelynek és akinek a működését az első pünkösdtől kezdve ezerszeresen megtapasztalták gyógyításokban, a nyelvek adományában, üldöztetésben, vigasztalásban,

megerősítésben, megvilágosításban, már az Ószövetségben is Istentől különböző Lélekként szerepelt. Azt is világosan érezték, hogy mindezek ellenére, nem három Isten van, Isten csak egyetlen egy lehet.

A teológia és a művészet sokféle módon próbálta a Szentháromságot kifejezni. Ezek szerencsésebb és kevésbé szerencsés hasonlatok, amikor tudjuk, hogy a végtelen, egészen más, világfeletti Istenről csak nagyon-nagyon gyöngy, töredékes és ügyefogyott és földhözragadt képzeleteink lehetnek.

„Egy Istenben három személy van” – mintha egy nagyobb skatulyában, három kisebb egyenlő nagyságú skatulya lenne. /Megfelelőbb háromszemélyű Istenről beszélni! /

Az egyenlő oldalú háromszög /dicsőség sugarakkal vagy anélkül, belül szemmel vagy anélkül/ jól érzékelteti a szögek és oldalak háromságát és egyenlőségét, a közrezárt terület egyetlenségét, de ez a terület üres, és nem ábrázolja Atya, Fiú, Szentlélek sorrendjét.

Szent Ágostonnál belép a pszichológia. A Fiú Istennek öröktől fogva magáról alkotott önismerete, a Szentlé-

lek ennek az önismeretnek igenlő elfogadása és akarása, de az ismeretkép és ennek elfogadása annyira tökéletes, személyes és élő, hogy ezért maguk is személyként léteznek.

Ismert festmény és szobor ábrázolás, a felhőkbe öltözött nagyszakállú Atya, jobbán Jézus a kereszttel közöttük, vagy felettük a Szentlélekgalamb. Aztán ennek változata, egy kéz, egy bárány és egy galamb együttese.

A keleti egyház ábrázolása egy asztal körül három angyal /három szent férfi.

A reneszánsz korban kezdték a Szentháromságot úgy ábrázolni, hogy egy glóriás fejnek három egyforma arca volt, ahol a középső arcnak a jobb és bal szeme a szélső arcok bal illetve jobb szemei voltak. /Később az egyik pápa ezt a négy szemű és háromarcú fejet, mint szörny-ábrázolást letiltotta ./

Háromlevelű lóherével és árvácskával is ábrázolták a szentháromságot. Szentviktori Hugó az első ezredforduló után a szeretet természetéből próbálja megérteni a Szentháromságot. Ha valaki csak magát szereti, az még nem igazi szeretet, az már tökéletesebb ha ketten kölcsönösen szeretik egymást, de a szeretet még

akkor is zártkörű. A szeretet úgy kerek és egész, ha azok akik egymást szeretik együtt is tudnak szeretni, nyitnak kifelé.

H. Küng úgy látja, hogy a Szentháromság annyit jelent, hogy az Atya: Isten felettünk, a Fiú: Isten közöttünk, a Szentlélek: Isten bennünk. Ez azonban csak arról szól, hogy miként viszonyul hozzánk a Szentháromság,

és arról nem beszél, hogy mi fűzi a személyeket egymáshoz. Az újabb teológia a személyek közötti kommunikációt hangsúlyozza, mely a teljes kommunióban, közösségben valósul meg.

Kisérletek, hasonlatok, hogy megértjük Istent magát, aki és ami továbbra is felfoghatatlan, kimondhatatlan és gyönyörű Titok marad.

Elég azt tudnunk és éreznünk, hogy Isten Atyaként visel ránk gondot, irgalmasan hazavár és magához fogad minket. Hogy a Fiú Jézusunk, mesterünk, urunk és megváltónk, és hogy a Szentlélekben tudjuk szeretni az Atyát és Krisztust és ami ebből következik egymást, másokat, mindenkit.

Jézus Szíve békességünk forrása

Bognár Attila

A szavaknak is miként a vonalaknak is küldetésük van. Ruttkay Sándor grafikus művész, Csikóstóttósi biblikus témájú kiállítása kapcsán jutottam erre a felfedezésre. A Pécsi Szeverin Galéria szervező munkája dicséretes és példaadó. Ezt a kiállítást az egész egyházmegyében látni kellene. Szóval, e kiállítás kapcsán elmélkedem, a szavakról is, a vonalakról, a zenéről, színekről. Nem mindegy hogyan fűzzük őket, milyen irányba terelgetjük. Bátor is és vakmerő is, ki az átlagnál többre vállalkozik. Megfontolást érdemel: szólni, mikor hallgatni kellene éppoly badarság mint hallgatni, mikor a szólásnak van az ide. Mert mindennek meg van a maga ideje és a szentírás szavai szerint, csak az esztelen nem ad az időre, csak a balga nem figyel e rejtett és kódolt időre, amit egyszerűen csak időnek nevezünk.

Ebben a világban, sokszor űzött vadaként elérkezünk addig a pontig, amikor akarva-akaratlanul meg kell választanunk életünk hétmérföldes kérdéseit. Míg őseink természetes egyszerűséggel életük tanúságával adtak választ, addig nekünk legfeljebb magyarázkodásra telik. Hamvas Béla megdöbbentő szavait kölcsönzöm: „Tegyünk fel, hogy két nép egymással háborúba keveredik. Nem ritkaság, a történelem hoz föl rá néhány példát. A bolondok egymásnak rohannak, és ezerszámra halomra gyilkolják egymást. Amivel azt érik el, hogy a másik mindég dühösebb, és ha le is győzik, bosszút esküszik. Erőt gyűjt, néhány év múlva újra megrohanja a másikat, és akkor

esetleg ő győz. Most ez egész kezdődik előlről. Ha véletlenül valakivel háborúba keverednék, első dolgom lenne: azonnal, a legmegalázóbb feltételekkel is, haladék nélkül békét kötni. Ígéretet tennék, hogy harminc éven keresztül az illető nép rabszolgája leszek. Minden erőmmel az ő javát fogom szolgálni. Vasutaimon neki szállítanám azt, amit a föld terem, hajóimmal neki vinném a távoli földek nagy kincseit. Sok fűszert, édességet, selymet, aranyat, drágakövet, mind, mind neki adnám. Saját népeimről még az inget is leszedném, s azt is odaadnám. Irgalmatlan lennék. Úgy elhalmoznom földi javakkal, hogy nem is érne másra rá, csak a dőzsölésre. Hizlalnám, tömném, dicséreném. Ami gyümölcs, hal, hús, vad, rizs, gyapjú, kávé van a Földön, mind eléje szórnom. Száza egy ellen, hogy az a nép harminc évet sem bírna ki. Úgy meghízna, annyira ellustulna, olyan léha, buta, hájas, aluszékony lenne, hogy nem is kellene hadjáratot indítani ellene. Ha fegyverrel győzném le, megerősíteném, mert növelném benne az elégtétel ösztönét. Ám a jólétbe eddig még minden nép behalt.”

Jézus Szíve Isten önközlő szeretetének a példája és mércéje is egyben. Az a mélység mely Jézus isteni szívéből fakad részben az evangéliumok beszámolásából ismerős. De kikutatható-e Jézus Szíve? Megfejtethető-e irgalmas-sága? Benne a békesség folyama.

Miközben túl lelki szemünk előtt megjelenik Jézus szerető Szíve, mint mérce, tükörbe nézünk: időnként Péter vagyok, arcomon a tagadás vonásai, a bűnbánat könnyei. Időnként Tamás vagyok, a kételkedő vonások, az empirikus skepszis depressziós magánya,

majd egyszeriben csak az Ő sebei által gyógyult. Időnként én is, gyermek vagyok, riadt tekintetű Izsák, hátán a múlt terheivel, az ágak, a rözse. A gyermek átfutna a tékozló fiú apjához, hogy azonnal tüzet gyújtson, ne ő, az ökor süljön zsírjában, miközben az atyák is egymás vendégei lennének és nem lenne áldozat és vér, csak ünnep és öröm. Riadtképű arc vagyok, Jézus Szívében, az igazak örök kínlódása a lelkiismeret fojtogató zakatolásával: őt is meg kell menteni, felelős vagyok a testvéreim! És a makacs Keresztelő János arca, nyögve-nyelve, tusakodva és viaskodva, de mégis kimondja: aki utánam jön, ő nagyobb nálam, hogy aki utána jön azt mondhassa, aki utánam akar jönni, hordozza az arcok keresztjeit, Szent Szívemnek vonásait. Reményik Sándor szavaival élve:

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Tán lét-előtti létem emlék-képe!
Fölibe ezer réteg tornyosul,
De érzem ezer rétegen alul,
Csak nem tudom, miképp került a mélybe.
Egy istenarc van eltemetve bennem,
Néha magamban látom, néha másban.
Néha állok, mint fosztott ág, szegényen,
Ha rossz órámban eltűnik egészen
Alter-egóm az örök vándorlásban.
Egy istenarc van eltemetve bennem,
A ráarakódott világ-szenny alatt.
A rámrakódott világ-szenny alól,
Kihűlt csillagok hamuja alól
Akarom kibányászni magamat.
Egy istenarc van eltemetve bennem,
S most ásót, kapát, csákányt ragadok,
Testvéreim, jertek, segítsetek,
Egy kapavágást ti is tegyetek,
Mert az az arc igazán én vagyok.

Egy istenarc van eltemetve bennem:
Antik szobor, tiszta, nyugodt erő.

Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.
S bár világ-szennye rakódott reája,

Nem nyugszom, amíg nem lesz reneszánsz-
sza.

Az élet imáját mondjuk

„Ahogy engem az élő Atya küldött el, és én az Atya által élek, úgy az is, aki engem eszik, élni fog általam” (Jn. 6;57)

Kvanduk Frigyes

Az Úr napján tartott Úrvacsora kezdettől fogva minden város keresztény egyháza életének központi eleme volt. Az Eucharisztia liturgiája az első négy században az igazi keresztény élet iskolája és erőforrása volt. Az Egyház hálával és örömmel élte ezt a kincset.

Az utolsó vacsora értelmének központja az Újszövetség, amit Jézus alapít. Ennek a szövetségnek az áldozatába akarja bevonni a tanítványait. Krisztus áldozatának újjá, jelenné tevésének nem az ő részéről van értelme. Krisztus teljesen, véglegesen odaadta magát az Atyának. Ő megérkezett a célba, nem kell újra föláldozni önmagát. De nekünk szükségünk van Rá, hogy mindig jobban egybeforrjunk azzal az igennel, ami Jézusban volt. Azzal a Fiú valósággal, ami az Ő egész életét alkotta. Nekünk szükséges, hogy az Ő Atyához való odahajlásával szeressük az Atyát és mindazt, amit az Atya szeret. Ez a szeretet lehetőségének valódi esélye, lényege.

Az egész szentmise a szentáldozáshoz vezet. Az áldozás a fő módja annak, hogy a szentmise gyümölcsseiben részesüljünk; Krisztussal, az Ő szereteté-

vel egyesülünk. Ez az egység a legmélyebb személyes egység azzal, aki a szeretet csúcspontjáig elért, aki mindenben szeretet tudott és akart lenni. Ő az, aki egészen szeretet tud lenni az én szívemben – a mi szívünkben. Ez a fizikailag Testem, Vérem megfogható, döntően új helyzet, egészen az Ő döntése, akarata értem, értünk. Jézus úgy tesz személylé, minden elképzelést meghaladó odaadása által, ahogy mi magunkat és egymást nem tudjuk megközelíteni. A mi kezünkben a dolgok, a fogalmak, így mi magunk is elsősorban határok vagyunk. Az Ő kezében – szívében a mi határaink határtalansággá, a szeretet mindent átívelő valóságává válik. Benne érkezik el a világunk, énünk határtalan, már messze nem individuális önmagához. Ez az „én” fölszabadult személy – aki él, Benne él.

Ez az önmagával Tőle megajándékozott szív már nem általánosan beszélget Istennel. Imádkozni bárhol lehet, erdőben, bezárt szobában: bárhol. Ha azonban csak erre lenne mód, akkor az imádságban a kezdeményezés csakis a miénk lenne. Így Isten a mi szívünk, eszünk, érzéseink következménye – végső soron a mi határainkban meghúzódó Isten. De Isten több akar lenni,

szívünk határtalanságának Istene; minden határ fölötti Istenünk akar lenni. Szívünket határtalanságával megtöltő Irgalom.

Az Isten és az ember közötti viszony kezdeményezése most már nem rajtunk áll, hanem Ő rajta, és így válik teljes mértékben komollyá. Ezért az ima az eucharisztikus imádás terében új szintre emelkedik. Csak most valóban kétoldalú, határaiban határtalan, csak most fordul egészen komolyra. Ettől a pillanattól lesz Ő mindent meghatározó. Ha az Eucharisztia jelenlétében imádkozunk, Benne imádkozunk, nem vagyunk egyedül. Itt az imádságunk a halál és a feltámadás birodalmában történik, vagyis ott, ahol teljesül a minden kérésünkben benne rejlő legigazabb kérés: a halál legyőzéseként való esedezés; a szeretet kérése – az Élet kérése. Ebben a kérésben, imában, már nem valami kigondolt Isten előtt állunk, hanem olyan Valaki, aki egészen nekünk tudja adni magát. Olyan Isten előtt állunk, aki minden végességünkkel, megtörtségünkkel szemben kiszabadít önmagunk határai közül és elvezet a feltámadásra, az életre. Az Eucharisztia révén szívünkben az Élet imáját mondjuk.

Papszentelés Pécssett

Június 16-án 10.00 órakor papszentelés a pécsi bazilikában. Mayer Mihály megyéspüspök diakonussá Csigi Pétert és Mager Róbertet, áldozópappá Király Józsefet és Bartha Zsoltot szenteli.

Ne ölj! Soha többé!

Alig egy hónapja annak, hogy Gyurcsány Ferenc a parlamentben, a holocaust-émléknapon ünnepélyes keretek között a zsidó népirásra emlékezett. „A zéró tolerancia elvét hirdetjük meg mindazokkal szemben, akik gondolataikkal, szavaikkal és cselekedeteikkel kirekesztenek, gyűlöletet szítanak, és akik vallási, faji, származási vagy nemi alapon különbséget tesznek ember és ember, magyar és magyar között.”

Ez a megfogalmazás egyértelmű ismétlése annak az antiszemita ellenes gondolatnak, melyet a miniszterelnök nem sokkal előtte egy tekintélyes nyugati világlapnak adott nyilatkozatában is megfogalmazott. Eszerint Magyarországon kifejezett antiszemita veszély van. Csakhogy ez nem igaz. Egyéni vélemények, nézetek lehetnek, mint ahogy bármely más országban is, de politikai antiszemitizmus nálunk biztosan nincs. Sőt! A sok szenvedésért több erkölcsi jóvátételt, tiszteletet és védelmet senki nem kapott és kap hazánkban, mint épp a zsidóság. Biztonságban élhetnek mindenféle hátrányos megkülönböztetés nélkül.

„Tudjuk jól, hogy történelmünk legembertelenebb és legelvetemültebb tettét, a holocaustot az antiszemitizmus és a rasszizmus gondolatai, illetve szavai készítették elő” – e szavakkal kezdődött a honatyák előtt felolvasott miniszterelnöki kiáltvány. Ki kell mondani: nem lehet elég borzongás és fájdalom nélkül elítélni a történeteket, ahová a hitleri fajgyűlölet vezetett. Nincs mentség a nácizmus tetteire! De milyen jogcímen teszi megfellebbezhetetlenül az első helyre ez a népcsoport az ő ellené elkövetett sérelmeket, illetve bárki, aki tragédiájukra felhívja a figyelmet. Minden más embertelenség és elvetemültség emellett eltörpül? A törökországi örmény-genocídium, az ukrán parasztság halálra éheztetése, több tízmilliónyi kínai vagy vietnami lemészárlása, a ruandai, szudáni népirtás vagy a srebrenicai öldöklés

miért kisebb bűn, mint amit az európai zsidók ellen elkövettek?

Irigylésre méltó az az állhatatosság és ötletgazdagság, ahogyan a holocaust emléket tűzmelegen tartják a magyar közéletben. Április 14-én az áldozatokra történt megemlékezések keretében, Budapesten, a Páva utcai Holokauszt Emlékközpont oktatási igazgatója állt elő azzal, hogy Magyarországon önálló tantárgyként kellene oktatni a zsidó nép tragédiáját. „A holokauszt időtlen tragédia – mondta –, és az sincs kellőképpen hangsúlyozva, hogy annak idején sokan az agresszorok pártjára álltak a lakosság köréből, vagy egykedvűen szemlélték embertársaik kiirtását.” Ugyanerről a Gyurcsány-kiáltvány így ír: „saját felelősségünkkel is szembe kell néznünk, hiszen nem csak az áldozatok, hanem a gyilkosok között is voltak magyarok”. Hát, ami azt illeti, ez közeli múltunk más korszakaira is vonatkozatható. De ezekre nem szokás emlékezni, míg egy-egy zsidó csupán feltételezett kivégzőjét is, évtizedek múltán is, levadászák. Jó lenne eltanulni ezt a következetességet más ügyekben is. Nem büntetni kell, de legalább beszélni róluk, hogy bevéssék az emberek tudatába. Eltekintve itt régi korok borzalmaitól, sok a pótolni való csak a 20. századi rémségek, embertelenségek bemutatásában is.

Itt van példának az örmény nép ügye. Az Örményország török megszállásával kezdődő több évszázados diszkrimináció, elnyomás és kegyetlenkedés után 1878-ban írásban garantálták az örmény népnek életük biztonságát. Mégis, 1915-ben a török kormány tervet készített az Oszmán Birodalom területén élő örmény lakosság teljes megsemmisítésére. Első lépésként besorozták a hadseregbe a 18 és 50 év közötti egészséges férfiakat. Őket, gyakorlatilag 300 ezer örmény katonát, saját katonatársaik mészárolták le. Ezután a hadsereg körülvette az örmény falvakat és városokat, s a lakosokat egymástól

elszigetelve ismeretlen célpontok felé irányították. Napokig gyalogoltak étlen-szomjan a perzselő napon, majd elhagyott helyekre érve, a rendőrség és kurd bandák öldöklő vágyának estek tömegesen áldozatul. 1915. április 4-én a belügyminiszter parancsba adta a kormányzóknak, polgármestereknek és városi hatóságoknak, hogy semmisítsenek meg minden örményt, senkit se hagyjanak életben. Kitelepítés és halálra kínzás várt mindnyájukra. Az 1915-16-ban az örmények ellen elkövetett irtó hadjárat másfélmillió embert fosztott meg életétől. A tragédiát Franz Werfel könyve, A Musza Dag negyven napja örökítette meg. Ez volt a 20. század első holocaustja.

És íme, egy másik rettenet. Európa szívében, azon a területen, amelyet a Szovjetunió éléskamrájának tekintettek, a harmincas évek elején több millió ukrán ölt meg mestersegesen előidézett éhínséggel. Sztálin ugyanis a húszas években megkezdődött ukrán nemzeti újjáéledést elszakadási törekvésnek tartotta. A nacionalista mozgalom fő erejét a parasztságban látta. A bolsevikok ezért az egész ukrán parasztságot ki akarták irtani. Technikájuk kiindulópontja a kötelező beszolgáltatás volt. A kvóta messze meghaladta a learatott búza mennyiségét. A nem teljesítők falvait körülzárták, élelmet nem engedtek bevinni, s az embereket egyszerűen kiéhezették. E gaztett tetőpontján, 1933 telén és tavaszán naponta 25 ezer ember halt éhen. Ezt a népirtást nevezik az ukránok holodomornak. Megrendítő kiállítás rendeztek erről március végén Brüsszelben, az Európai Parlamentben. Leonyid Kucsma, Ukrajna 2004 előtti elnöke kijelentette, hogy a holodomort szándékosan idézte elő a sztálinista rendszer, és a nemzetközi közösségnek nyilvánosan el kell ítélnie, mint a világon elkövetett népirtások legnagyobbikának egyikét. Viktor Juscsenko, jelenlegi elnök pedig így szól: „Egy olyan nemzet ne-

vében szólok, amely mintegy 10 millió lelket veszített el a holodomor következtében...Ragaszkodunk ahhoz, hogy a világ az emberiség ellen elkövetett valamennyi bűntettől megtudja az igazat. Ez az egyetlen módja annak, hogy a bűnösöket ne bátorítsa fel a közömbösség." Igaz, hogy a Terror Háza Múzeum rendezett erről a gyalázatról kiállítást 2003-ban, igaz, hogy a magyar Országgyűlés 2003. november 24-én határozatban állított emléket az 1932-33-as ukrajnai éhínségnek, de hány magyar tud erről? Ez nem hetente visszatérő téma újságjaink hasábjain.

Az 1948. december 9-én elfogadott ENSZ egyezmény szerint népir-

tás „valamely nemzet, népcsoport teljes vagy részleges megsemmisítésének szándékával a csoportra megfontoltan olyan életfeltételek ráerőszakolása, melyeknek célja a csoport teljes vagy részleges fizikai pusztulásának előidézése”. Sokan szeretnék büntetést nyilvánítani valamely népirtás, úgy tűnik, leginkább csak a zsidó holocaust tagadását. Ehhez jó felidézni, hogy a múlt század legnagyobb méretű népirtásait nem faji alapon követték el. Örmények, ukránok millióinak sorsa, Kína több millió áldozatának emléke, s csak a legutolsó évek ruandai, szudáni etnikai tisztogatások milliárdnyi lemészároltjának számtalan tömegsíra meg-

álljt kiált valamennyi ordas eszmének.

Jó, mondhatják erre egyesek, a felsoroltak távoli dolgok, nem a mi-einkről van szó, ezért nem beszélünk annyit róluk. Nem! Nem lehet különbség az események között csak azért, mert más volt a helyszín, más az ok és más a végrehajtás módja. A lényeg ugyanaz: népirtás, emberiség elleni bűntett. Soha többé ilyet! Ezért kell beszélni, beszélni szüntelenül, de mindegyikről, azonos érzülettel!

Dr. Schmidt Pál

„...már szaga van...”

reform egészség – reformált egészségügy

Takács Gábor

Márta e szavakkal inti óvatosabb közeledésre Jézust Lázár sírjánál. János apostol beszámolójában a halottból élő lett, szomorúság helyébe az öröm lépett. A betegség és a halál világa éppúgy az emberi élethez tartozik, mint, ahogy az ellenük irányuló küzdelem is. Az ember él és élni akar, az élet megtartásának, gyarapításának igénye természetének egyik legszilárdabb része. Mégis ezt meghazudtolni látszik a jelenlegi, önmagát politikai elitnek nevező társadalmi réteg egészségügyet érintő reformcsapás csomagja. Ma már aligha található orvos, aki egyet értene a kapkodó és nemegyszer eszetlen beavatkozásokkal. A Magyar Orvosi Kamara genocídiumnak minősítette

a jelenleg nagy iramban folyó átalakításokat, amelyre a testület jogsútságainak leszűkítésével reagált az illetékes minisztérium. Az egészségügyi rendszerváltás pártossá teszi az orvosi szakmát, lejárhatja annak személyes, hivatás jellegét. Míg a kormány (amely, állítólag a nap huszonnégy órájában hazudott) a társadalomból a szolidaritást hiányolja, tovább rontja az idősök és a betegek helyzetét. A medicina, amely ősi idők óta kezdve a személyesség elvére, az orvos-páciens közötti bizalmas viszonyra épült, mára politikai kérdéssé és gazdasági kérdéssé deformálódott. Úgy tűnik, a magyar politikai elit szemében az emberi élet is csak ilyen vonásokat mutat. Jelenleg olyan orvosokat küldenek nyugdíjba, akik a fiatal, felnövekvő orvosi generációnak átad-

hatná szakmai tapasztalatát. Az érett szürkeállomány kivonása óriási veszteséget jelent az egész magyar medicina számára. Kiváló sebészi stábok csak a hét három napján operálhatnak, és persze csak a hónap első felében, mert a hónap végére már elfogy a pénz. A beteg pedig várhat, még akkor is, ha évtizedeken át fizette a TB-t! Amit persze most is fizethet, csak most még kiegészül néhány egyéb fizetési kötelezettséggel. A városban csücsülve gondolkodhatunk azon, hogy vajon államunk miért mutat felénk ilyen egészen idegen magatartást?! Szociális államra vágytunk, ahol a mindennapi élet pásztorokat kap a politikusok személyében. Kedves Pásztor, de megváltoztál! Miért tartasz bárdot a kezekben? Már szaga van...

Nyugdíjba vonul a három nyelven miséző esperes-plébános. Zagorác István atya május 20-án búcsúzott el híveitől a szalánta-németi templomban. 51 év szolgálat után nyugállományba vonul. Kedves, megható ünnepi szentmisét mutatott be utódjával, a jelenlegi harkányi plébánossal, Ronta Lászlóval. A kis templom szűknek bizonyult, hiszen volt, aki nem jutott a falakon belülré. Zagorác István Kásádon született, 1930. június 27-én. Szentelése, 1956. június 17-én volt. Szolgálati helyei: 1956. Máriakémeád segédlelkész, 1958. Bogád segédlelkész, 1965. Ibafa plébános, 1966. Németi plébános, 1973. kiérd. ker. esp.

Szent Rita gyermekei ünnepelnek

Fazekas Orsolya

Kellemes, otthonos, igazi gyermekbarát környezet fogadja a kicsiket nap, mint nap az idén 15 éves fennállását ünneplő Szent Rita Katolikus Óvoda Szekszárdon.

Összesen 55 gyermek tölti itt hétköznapjait, két csoportra bontva. Tolna megye első katolikus óvodája 1992. szeptember 1-én nyitotta meg kapuit, teljesítve ezzel régi álmát a megye lakosainak. Az intézmény épülete az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációjának tulajdona, fenntartójuk pedig a Pécsi Egyházmegye.

Az óvoda, a mindennapi élet helyzetében kívánja megvalósítani az evangélium tanítását. Mint katolikus intézmény épít népünk keresztény értékeire, hagyományaira, és átörökíti azokat a gyermekek tárgyi, értelmi, érzelmi és lelki világába.

Beszélgetésünk alkalmával Szilyné Simon Ágnes vezető óvónő az elmúlt 15 évre visszatekintve elmondta, hogy céljuk a kezdetekkor is és ma is egy olyan gyermekközpontú óvoda működtetése, ahol a hit befogadására készítik fel gyermekeiket; a keresztény hit alapján sokoldalúan fejlesztik személyiségüket; megalapoz-

zák az egészséges életmódot; közvetítik a nemzeti értékeket. Legfontosabb törekvésük minden életkorban a krisztusi küldetésnek való megfelelés. Óvodájukat a hit és műveltség találkozási helyévé kívánják tenni. Szeretnék gyermekeiket harmonikus, kreatív, embertársaikkal szemben felelősségteljes személyiséggé formálni, illetve ennek alapjait megvetni. Az óvoda nyitott mindenki számára, aki elfogadja nevelési elveit és értékrendjét.

Betekintve a hangulatos csoportszobákba látható, számos gyermekkéz által létrejött munka díszíti a falakat. A kézművességnek szinte minden ága megmutatkozik.

Piciny, dolgozók nagy gonddal, odaadással, igyekezettel formálják a tárgyakat, hiszen saját kis otthonukat díszítik vele.

A Szent Rita Katolikus Óvodában évente több alkalommal is lehetőséget teremtenek arra, hogy a szülőikkel találkozzanak, kapcsolatot építsenek. Ez a készítés és az ebből

fakadó gyakorlat azonban nem csak a szokásos, szükségszerű kapcsolatépítés, hanem egy köszönet és egybarátság ápolás. Talán elsősorban túlzásnak tűnik, de az intézményt szülők hozták létre, és rengeteget tesznek ma is, a fennmaradás érdekében is. Az elmúlt hetekben például külső festést végeztek a cserkészek közreműködésével. Szintén nagy segítséget jelent a helybéli Katolikus Karitásztól a helybéli Katolikus Karitásztól, akik étkezési hozzájárulással, valamint nagyobb ünnepekkor étkezési utalvánnyal ajándékozzák meg az óvoda gyermekeit és nevelőit.

Mint igazgató elmondta, jó kapcsolatot ápolnak a városban működő Kolping Szakképző Iskolával is, aminek diákjai és nevelői segítségével felújították és átfestették az udvari játékokat. Tehát az óvoda nem csak azok számára fontos, akik ideíratták gyermekeiket, hanem a láthatóan, a város lakosainak is

egy megbecsült, féltve őrzött kincse.

Fennállásuk 15. esztendejét többféle módon ünnepelték. Május 22-én, védősztentjük és névadójuk ünnepén gyermeknapot tartottak, amikor számos vetélkedővel, játékkal, légvárral várták a kicsiket. Május 25-én pedig, a szülőkkel, a város lakosaival együtt adtak hálát az elmúlt évekért, a sok segítő, támogató embertársért, a gyerekekért. Volt szentmise, képkiallítás a gyerekek munkáiból, pünkösdi műsor.

Most ismét újult erővel, tervekkel néznek a holnap elébe, folytatván a megkezdett munkát, kicsik és nagyok örömeire.

Építő kezek, kitárult szívek

Fazekas Orsolya

Egy komoly elhatározás, összefogás és szorgalom a mozgatórugója annak a kezdeményezésnek, mely a baranyai domboktól ölelt kis település, Kékesd számára építi Isten házát.

A 208 lakost számláló falucska lakói 1999-ben határozták el, Szent Mihály arkangyal pártfogását kérve, hogy templomot építenek. Ez a harmadik próbálkozás, melynek most látható eredményei vannak. Az építési munkálatokat a Kékesdi Szent Mihály Kolping Család fogja össze és vezeti. Folyamatosan megfeszített erővel, áldozatokkal szervezik a jótékony célú esteket, pályázatokat írnak és két kezükkel rakják a téglát, hordják a betont. Óriási áldozatot vállalt magára Kékesd. A terveket Dévényi Sándor Kossuth díjas építész készítette adományként. Számos művész, élsportoló járult hozzá e nemes tethez.

A nyolcadik éve folyó munkálatok ma már látványos eredményt mutatnak, bár az építkezés ütemét mindig a pénz diktálja. Elkészült az alsó szint, mely közösségi teremként funkcionál majd, állnak a templom falai, és az idei igazán nagy lépés, hogy tető alá került az épület. Természetesen a föld-, kőműves- és ácsmunkák legnagyobb részét a falu népe végezte.

Nem tudom milyen a hívők és nem hívők aránya, de a jelen helyzet azt mutatja, mintha mind a 208 ember számára fontos lenne a templom. Valahányszor kimentem a faluba, magányos építkezést sosem találtam.

Jó látni, hogy micsoda erővel bír ez a piciny közösség. A fő mozgatórugója a falunak, aki egyben lelki atyjuk jobb keze, fáradhatatlanul azon dolgozik, hogy anyagi forrást szerezzen a további lépésekhez. Első pillanatban azt gondolná az ember, hogy fontos, mert ha elkészül a templom, nem kell a szomszéd faluba járni szentmisére. A valóság ennél sokkal több. Fontos, mert a templom közösségi hely, ahol az egy területen élők, az egyház tagjai együtt imádkozhatnak, szertartásokon vehetnek részt és kitárult szívükbe befogadhatják az Úr Jézust. Egészen mást jelent, ha egy községnek saját temploma van. Ezt az érzést még jobban a magasba emeli, ha úgy ülhet be valaki a padokba, hogy tudja, ő maga is hozzájárult ezen ház építéséhez. Kékesden így lesz, mert ha lassan is, de egyszer elkészül és azoknak az embereknek lesz a büszkesége, akik két kezükkel, adományaikkal, a kezdetektől segítettek létrejöttét.

Szeptember 29-én, Szent Mihály ünnepén évek óta megtartják a búcsút. Ma még a templom falain kívül, de remé-

nyeik szerint 1-2 év múlva már az Úr csodálatos szív alakot öltő házában adhatnak hálát. Ahogyan apátplébános úr is írja a nemrég elindult internetes oldalon: „Bízunk abban, hogy a sokak összefogásával és anyagi áldozatával elkezdődött munkánk rövidesen teljesen elkészülhet. Isten áldása legyen mindazokon, akik segítettek és segítenek bennünket. Sok munka van még vissza, de eddigi segítőink áldozatkészsége reményt ad arra, hogy még sokan lépnek támogatóink sorába, s így sokan együtt örülhetünk majd a várva-várt templomszentelési ünnepnek.” [/www.kekesditemplom.hu/](http://www.kekesditemplom.hu/)

Bérmálkozás és szoborszentelés

Kajtárné Tiborcz Mária

Gradnay Balázs általános helynök, 21 gyermeknek és 3 felnőttnek szolgáltatta ki a keresztyén nagykorúság szentségét. Homíliájában Helynök úr felhívta mindannyiunk figyelmét, hogy valakit az Úr pásztornak, valakit egyházközösségi tagnak hív. A Jó Pásztor aggódva tekint nyájára. Látja, hogy szükségben szenvedünk, segít és gondja van ránk. Mi emberek nem akarjuk, hogy Jézus segítsen bennünket. Elszökünk előle.

Életünk egy forduló pontja a bérmálkozás. Új távlatot nyit nektek! Csak akkor tud

megvalósulni, ha ti magatok is akarjátok! Jézus azt akarja, hogy te tanú legyél! Fel kell tudnod mutatni, hogy Te közösségen vagy Jézussal! A szentmise után került

sor a Törő György által kifaragott 3 méter magas, közel 6 mázsás Szent Kristóf tölgyfaszobor megszentelésére. A műalkotást „éjjel-nappal” dolgozva, 6 nap alatt készítette el a művész.

Az adományozó Árvai Tibor vállalkozó volt. Hálából készítette a szobrot. Mint elmondta: korábban sokat utazott és vezetett, mint kamion sofőr. Többször adódott az életében olyan helyzet, amiből tudta, csak fentről kaphatott segítséget. Most azzal köszöni meg a Jó Istennek a segítségét, hogy a tamási plébánia területére szobrot állíttat az utazók védőszentjének, Szent Kristófnak a tiszteletére.

„Ecce ego, mitte me! Íme, itt vagyok, engem küldj!”

Lónárdt Edit

Iskolánkban (Árpád-házi Szent Margit Katolikus Általános és Zeneiskola) az idén ötödik alkalommal rendeztük meg egyházmegyei hittanversenyünket.

Témája évről évre szentek életét dolgozza fel, „idei szentjeink”: Boldog Salkaházi Sára, Brenner János, IV. Károly, Romzsa Tódor.

Bár közülük kettő boldoggá avatott, Brenner atya boldoggá avatása pedig folyamatban van, hisszük, hogy a verseny (és az arra való előkészület) valahol mélyen, lelki síkon hozzájárult szentté avatásukhoz.

Kik ők? Szerzetes, pap, családapaként apostoli király, püspök. Az életszentség más-más útja, csodálatosan ragyogó egyházunkban a közös fény gyermekei. Ők négyen ugyanazért élnek, halnak. Csak egyet akarnak. Istent szeretni, de azt nagyon. Nem méricskéltek, mindent odaadtak az Ajándékozónak, hiszen ők jól tudták: „...mid van, amit nem kaptál?” Könnyű volt nekik? Bizonyos értelemben igen, hiszen az iga édes, a teher könnyű. A Fájdalmak Férfiját hívták segítségül fájdal-

maikban. Kísértéseikben Őt, Aki mindenben kísértést szenvedett. Egy száműzött, három vértanú lett. A földben elhalt búzaszemek lettek, és így bő termést hoztak. Életükben csodáljuk Isten dicsőségét, és követjük Krisztust, bárhová megy. Kicsi gyerekek mit értenek ebből? És mi felnőttek? Az értelem kevés. A verseny sem az értelmi képességek szintjét célozta meg. A cél az volt, hogy tanulóink szívében szikra szülessék, melyből egyszer majd tűz lesz. Érezzék meg, milyen nagy öröm elégni Isten szeretetében.

Ma, amikor olyan kevésbé érezzük a lemondás erejét, amikor a „ne hagyd, hogy legyőzzenek! ne légy mulya!”, mutasd meg ki az erősebb!” elv alapja a nevelésnek, égető szükség van, hogy lássák a gyerekek az Ő példájukat.

Ma, amikor a „...kommunisták” szitkozódást lehet még keresztény családokban is hallani, fel kell tárnunk Brenner János életét, aki nem szitkozódott, de imádkozott el-lenségeiért.

Ma, amikor kevés papi hivatásról beszélünk, jó volt hallani a versenyt megnyitó

szenzmise homíliájában: lehet, hogy téged is papnak hív az Atya.

Ma, amikor az ökumené törekvése Egyházunknak, jó ha látják gyermekeink Salkaházi Sára zsidókért, Romzsa püspök görög katolikusokért végzett munkáját.

Ma, amikor a több gyermek vállalása felelőtlenségnek számít, jó látni IV. Károly családban megélt hitét.

Mert a hitet cselekedetekben lehet látni, és a gyermekek versenyen való szereplése nagyon sok helyen mély hitet tükrözött.

Köszönjük az iskolák felkészítő tanárainak, hogy vállalták ezt a nem könnyű feladatot.

Köszönjük Garadnay Balázs atya részvételét és támogatását, Dohány Zoltán atyának a szenzmise bemutatását és buzdító szavait.

Elsősorban pedig a Jóistennek köszönjük, hogy engedte megélnünk ezt a napot, és kegyelmeiből továbbra is építkezhetünk.

(Az írást előző lapszámunkhoz kaptuk, azonban helyhiány miatt nem tudtuk megjelentetni, így közlésére csak most kerülhetett sor. A szerző elnézését kérjük.)

Keresztelés a Zárdatemplomban

Lónárdt Edit

„Hozzátok szól beszédem, akik most született gyermekek vagytok, Krisztusban kicsinyek, az Egyház új hajtásai, kik az Atya kegyelme, az Anyaszentegyház termékenységének bizonyosságai vagytok, szent sarjadék, új csapat, megtisztelésünk virága és munkánk gyümölcse, örömünk és koszorúnk vagytok mind, akik itt álltok az Úrban.” (Szent Ágoston)

Ezeket a sorokat olvastuk a zsolozsmában húsvét második vasárnapján, amikor iskolánkban (Árpád-házi Szent Margit Katolikus Általános és Zeneiskola) három gyermek részesült a keresztség szentségében.

Valóban örömünk és koszorúnk ők. Ilyenkor érzem igazán, hogy milyen sok kegyelmet tartogat missziós tevékenységünk. Beiratkozásnál ugyanis nem feltétel, hogy keresztelt gyermek legyen a beíratott. Természetesen elvárjuk, hogy ezek a szülők nyitottak legyenek Egyházunk életé, tanítása iránt. Az egységes lelki ne-

velés hatására korán megszületett a vágy, a vágyat pedig a cselekvő odaadás követte.

Jó látni a gyerekek bontakozó hitét. Lelkesedésük minket is megújít, így leszünk általuk tanárként tanítvány. Testvérek lettünk, mely a nevelő-gyermek kapcsolatot egy jóval mélyebb szintre emeli. Gyermeki bizalmuk bennünk is erősíti a ráhagyatkozás fontosságát.

„Egyház új hajtásai” ők, és nekünk megtiszteltetés, hogy őrizhetjük a zsenge hajtást.

Hiszem, hogy a hajtásból erős „fa” lesz majd, amely kiállja az élet viharát.

Hittanverseny a Magyar Szentek életéről

2007. április 14-én 30 gyerek Pincehelyről hittanversenyre ment Pécsre. A versenyt megelőző hetekben nagy igyekezettel készültünk e napra. Még a Pécs felé vezető úton is hitoktatónk Kajtárné Tiborcz Mária többször átismételtette velünk az anyagot. 10 órára értünk Pécsre, ahol percekben belül elkezdődött a verseny, mely korosztályok szerint hármas csoportokban zajlott. Míg az eredményhirdetésre vártunk, a szervezők megvendégeltek bennünket ásványvízzel és süteményekkel. Izgatottan figyeltük a végeredményt, ahol ugyan nem nyertük meg az első helyet, de egyik csapatunk 4. helyezést ért el: Söllei Dóra, Stier Dóra és Reith János 1-2 osztályos kategóriában, akikre nagyon büszkék vagyunk. Egy ponttal maradtak le a harmadik helyezésről.

Versenyt követően a következő programokon vettünk részt: -ellátogattunk a csodálatos Bazilikába, - megtekintettük a Dóm Múzeum kiállítását, majd a nagy melegben fagyiztunk. Nagyon jól éreztük magunkat és a hazafelé vezető út is kellemes, jó hangulatban telt el. Ezúton szeretném megköszönni magam és a társaim nevében hitoktatónk lelkiismeretes felkészítését a verseny-

re és, azt hogy megszervezte nekünk ezt a csodálatos napot Isten áldásával.

Németh Balázs
5 osztályos tanuló

Ahhoz, hogy a hittanverseny zökkenőmentes legyen anyagi támogatást is kaptunk. Oszkó Zoltán és felesége Zsuzsanna, valamint Keresztes Anikó, Jávorházi Ferencné és Borbás Szabolcstól. Nagyon szépen köszönöm a magam és tanítványaim nevében a nagylelkű adományait. Az adományokból fagyiztunk és utaztattunk olyan gyermekeket, akiknél nehézséget jelentett az útiköltség befizetése. Hálás szívvel imádkozom a jötevőinkért.

Tisztelettel és szeretettel:
Kajtárné Tiborcz Mária Katekéta

Lássuk egymást a 26. Máriagyúdi Ifjúsági Találkozón

Atékozló fiú hazatérése egyike a Szentírás azon történeteinek, amelyekben Jézus Isten országának az evilági gondolkodástól eltérő törvényeiről szól. A példázat súlyos kérdéseket vet fel. Miért fogadja kitörő örömmel és nagy lakomával az apa hazatérő fiát, aki kikérte, majd eltékozolta örökségét? Van-e magyarázat a fiú tettére, helyénvaló-e a megbocsátás? Jogosan neheztel-e a nagyobbik, a "jó" fiú, aki úgy érzi, hogy még sosem kapott ennyit, pedig mindig apja kedvében járt?

(Henri J. M. Nouven)

Az ideai Máriagyúdi Ifjúsági Találkozón mi is átélhetjük a példázatban felmerülő érzéseket Gál Károly atya által szerkesztett felosztásban.

"Atyja már messziről meglátta..."
(Lk 15, 20)

- **Elégedetlenség**
(Szép Attila atya gondolataival)
- **A világ bűvöletében**
(Antal Géza atya gondolataival)
- **Összeomlás**
(Hegyháti Tibor atya gondolataival)
- **Találkozás**
(Cziglányi Zsolt atya gondolataival)

• Ünneplés

(Hamzau Relu atya gondolataival)

A nyitó gondolatok után 10 fős csoportokban lesz lehetőség együttgondolkodni a hallottakról, izgalmas tesztek, drámajáték és montázskészítés közben.

A találkozót színesíti továbbá a **Boanergész** együttes koncertje, **Fesztiválzenekar**, illetve **Iváncsits Tamás: Tékozló fiú** musicalje a **Caritas Ifjúsági Színjátszó** előadásában.

Jelentkezés és bővebb információ:
marifal@gmail.com

A találkozó ideje:
2007. június 29. - július 1.

Lisieux-i Szent Teréz ereklyéje egyházmegyénkbe látogat

Augusztus utolsó napjaiban hazánkba látogat Lisieux-i Szent Teréz ereklyéje. Elsőként a Pécsei Egyházmegye fogadja és a magyarszéki Mindenszentek Kármel is otthont ad neki. Teréz, „a modern idők legnagyobb szentje” (X. Piusz pápa), aki élt és szeretett; szenvedett édesanyja korai halálától, gyermekkorában betegségekkel küszködött. Isten kegyelme által azonban megérett arra, hogy 15 éves korában belépjen a Kármelbe, ahol kilenc évet töltött. Ez alatt a rövid szerzetesi élet alatt óriási pályát járt be. Ez a fiatal leány, akit megbélyegzett a szenvedés, felismerte, hogy az Egyház szívében ő lesz a szeretet, így minden lesz, és ez a szeretet földi élete után is hajtja őt. 1897 július 17-én, már halálos betegen, Teréz bizalmasan közölte testvérével, Jézusról nevezett Ágnes nővérrel:

„Érzem, hogy nyugalomra térek... De leginkább azt érzem, hogy elkezdődik küldetésem, hogy megszerettessem a jó Istent úgy, ahogy én szeretem, hogy az én kis utam a lelkeknek adjam. Ha a jó Isten meghallgatja kívánságaim, mennyországom a földön fog eltelni a világ

végéig. Igen, mennyei boldogságom az lesz, hogy jót teszek a földön.” (Teréz utolsó beszélgetései, 58. o.)

Teréz vágya megvalósult. Valóban jót tesz szerte az egész világon. Mivel nem mehet mindenki Lisieuxbe imádkozni, ahol ő élt, imádkozott, örült, szenvedett és küszködött a jószágos Istenben vitt hitéért, így Teréz

ereklyéi járják a világot, és teremtenek olyan atmoszférát, amelyben kedvünk támad beszélni Istennel, fohászolni szereteteinkért, Egyházunkért, önmagunkért és azokért, akik még nem ismerik Istent. Ilyen érte-

lemben Teréz zarándokútra kel, hogy terjessze a hit, a bizalom és a remény üzenetét.

Teréz látogatásának eseménye alkalmat kínál, hogy megosszuk vele, mint Isten küldöttjével, gondjainkat, fájdalmainkat, kérdéseinket, amelyeket ő az Úr elé visz. Teréz közvetíti Istennek imaszándékainkat, és kéri mennyei Atyánktól, hogy hallgassa meg azokat. Bennünket pedig elvezet az ő „kis útjára”, a gyermeki bizalomra, amely meg tud szabadítani minden sebtől, valamint a jelennel és a jövővel kapcsolatos félelmeinktől.

Szeretettel hívjuk a magyarszéki Mindenszentek Kármelbe az imádkozni vágyókat augusztus 31-én és szeptember 1-én.

Érdeklődni lehet:

Tel: 72/581-460

Fax: 72/581-461

Email:

karmelita@karmelita.hu

www.karmelita.hu

Sarutlan Kármelita Nővérek

„E fiúból pap lesz, akárki meglátja”

A Pécsei Püspöki Szeminárium ebben az évben június 27-én és 28-án tartja felvételijét. Beérkezés 27-én 10 órára.

Jelentkezési lapot a szeminárium címén (7625 Pécs, Tettye u. 14.), levélben lehet kérni, vagy letölthető a szeminárium honlapjáról (www.pphf.hu/szeminarium).

A kitöltött jelentkezési lapot a szeminárium címére kell megküldeni, amelyhez mellékelni kell:

- A4-es formátumú keresztlevelet, amely a bérálási adatokat is tartalmazza;
- saját kezűleg elkészített önéletrajzot;
- plébánosi ajánlást;
- érettségi bizonyítványt.

Jelentkezési határidő:

2007. Június 22.

A felvételi négy fordulóból ál:

1. Négy, egyenként 15 kérdésből álló teszt (hittani, liturgikus, egyháztörténel-

mi, általános műveltségi témakörben);

2. Pályaalkalmassági teszt;

3. Szóbeli vizsga a felvételi bizottság előtt;

4. Egyházmegyei felvételi a Megyéspüspöknél (a felvételi lezárása).

Egyéb információkkal

a szeminárium előjárói szívesen állnak az érdeklődők rendelkezésre a 72/512-400 telefonon, valamint a seminar@pphf.hu email címen.

Ifjúsági lelki gyakorlatok Püspökszentlászlón

Szeretettel hívunk Püspökszentlászlóra,
az immár tizennegyedik alkalommal megrendezésre kerülő ifjúsági lelki gyakorlatokra!

1. turnus: június 21 - június 28.

"Hit, Igazságosság, Társadalmi elköteleződés"

Lelkikísérő: Hofher József SJ

2. turnus: július 1 - 8.

Szemlélődő lelki gyakorlat

Lelkikísérő: Józsa Csaba SJ

3. turnus: július 9 - 16.

Személyesen kísért szentignáci lelki gyakorlat

„Keressétek Istent és élni fog szívetek.” Zsolt 69,33

Lelkikísérők: Vízi Elemér SJ, Nagy Ernő SJ, Csányi Zoltán SJ, Csíki Attila SJ, Kicsi István SJ

Bővebb ismertető és jelentkezési lap igényelhető illetve letölthető a következő címen:

Életrendezés Háza, 7694 Hosszúhetény, Püspökszentlászló 11.

Tel.: 72/490-610 30/3385-784

E-mail: eletrendezes@jezsuita.hu

www.jezsuita.hu/eletrendezes

Szeretettel várunk!

HETES

APécsi Székesegyház Nagycsaládos Egyesülete 2007.06.02-án Hetesen rendez meg Régiós családi napját. A rendezvényre 3 megyéből jönnek a nagycsaládosok.

Program:

9.30 buszok indulnak Kaposvárról Hetesre.

10.00 megnyitó

10.20 a szavalóverseny elődöntőjének nyerteseinek előadása

10.30 a kaposvári Roxinház előadásában

A Dzsungel könyve című darab 40 perces változatát láthatjuk.

11.10 katasztrófavédelmi bemutató

11.30-14.00 sorversenyek sport és katasztrófavédelmi párhuzamosan)

12.00-14.00 ebéd (a sorversenyekkel párhuzamosan, aki éppen nem versenyez, az ebédel)

14.00 busszal megyünk Kaposújlakra, ahol repülőmodellező bemutatót nézünk meg.

16.30 indulás vissza Hetesre

17.00 eredményhirdetés, zárás.

17.30 buszok indulnak Kaposvárra

Hetes:

Kaposvár megyei jogú várostól északnyugatra 12 km-re található.

Nevének eredetére három elképzelés is létezik:

- A törökidulás idején levő tűzvészben hét ház maradt épen

- A honfoglaló hét vezér találkozott itt.

- Marhahajtó tőzsérek találkozási helye volt, itt heteltek.

Mátyás király fogadott fiának Korvin Jánosnak adományozta a települést, ebben az időben Hetes mezővárosi rangot kapott.

Hetes szülöttei:

-Vikár Béla költő, etnográfus, műfordító, a Kalevala a Finn nemzeti eposz fordítója

-Pete Lajos népdalgyűjtő.

A Pogányvölgyi víztározó a környék

horgászparadicsoma.

A település kultúrházzal is rendelkezik.

A faluház a település középpontjában

található.

A hetesiek katolikus, református és metódista templomokban illetve imaházban gyakorolhatják vallásukat.

Kaposvár tőzsomszédságában van, autó-

val 10 perces az út, a buszjáratok félóránként közlekednek.

Fejlett egészségügyi hálózattal rendelkezik.

Színvonalas oktató, nevelőmunka folyik az óvodában és iskolában. A művészeti iskola lehetőségeket teremt a személyiség kiteljesedésében.

Az alapvető szolgáltatások – a banktól a benzinkútig – megtalálhatók, de a megyeszékhely közelsége miatt minőségileg is minden szolgáltatás elérhető.

Magas a civil szerveződés, ami polgárbátársadalmi közeget eredményez.

Széles a skálája a sportolási lehetőségeknek.

Sportcsarnok, konditerem, aszfaltborítású kézilabdapálya, labdarúgópálya, lövészkлуб, lőtér, fejlett tömegsportszervezet - ez a szervezet nyerte el 2002-ben Magyarország legerősebb faluja címet - áll rendelkezésre.

A Pogányvölgyi víztározó, a villamosított szőlőhegyek, a környezet szépsége már alapjaiban biztosítja a kikapcsolódás lehetőségét

PÉCSI EGYHÁZMEGYEI KALENDÁRIUM 2008

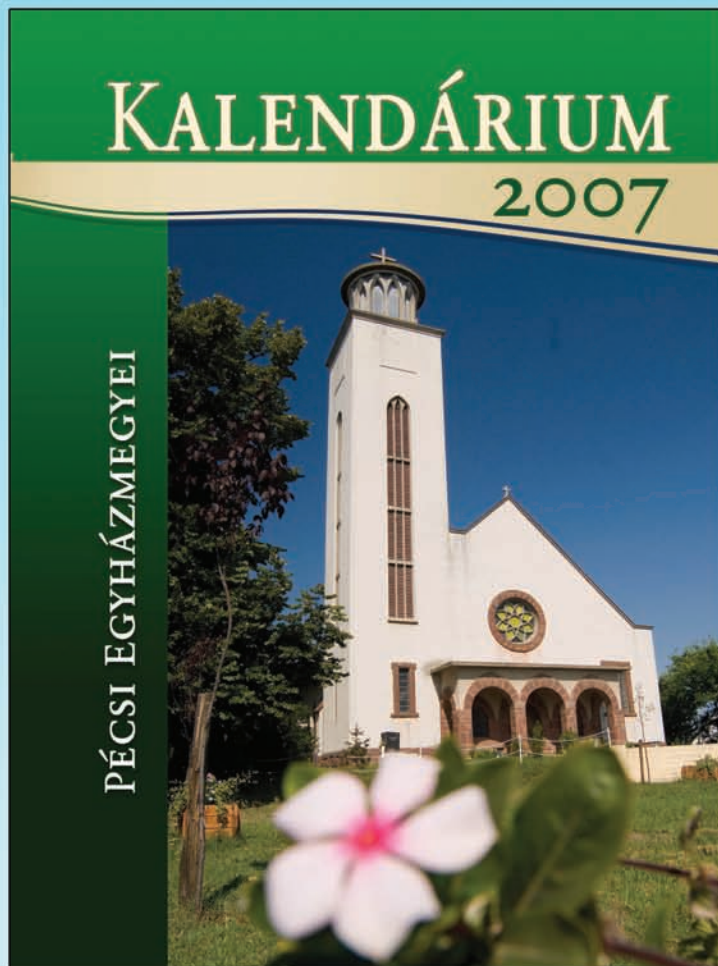
A CODEX Kiadó idén ősszel - immár negyedik alkalommal - újra elkészíti az egyházmegye kalendáriumát.

Fő témája: Szent Erzsébet éve alkalmából bemutatjuk az egyházmegyében zajló szociális és karitatív munkát, elsősorban az egyházmegyei és az egyházközségi karitászokon keresztül.

Ezeken túl természetesen a korábbi években már megszokott sokszínű tartalom is várja az Olvasókat.

Ár: 390 Ft

Bővebb információ:
62/542-532
kalendarium@invitel.hu

A megrendelt példányszámtól függően kedvezményt biztosítunk!
A kiadványok megjelenési ideje: augusztus - szeptember

MEGRENDELŐ LAP

PÉCSI EGYHÁZMEGYEI KALENDÁRIUM 2008

Beküldési határidő: 2007. június 30. Cím: CODEX Kiadó 6723 Szeged, Bihari u. 17/B

A MEGRENDELŐ NEVE, CÍME:.....

.....

PÉLDÁNY:.....DB

FIZETÉS MÓDJA: UTÁNVÉTELLEL (POSTAKÖLTSÉGET FIZETEM)

Kelt:.....2007. .... hó .....nap

.....
aláírás